

УТИЦАЈ ДИЈАБЕТЕС МЕЛИТУСА НА СЕРУМСКЕ КОНЦЕНТРАЦИЈЕ ИРИСИНА И ДРУГЕ БИОХЕМИЈСКЕ ПАРАМЕТРЕ

Media H. Ahmed, Saba ZM. Al-Abachi

Универзитет у Мосулу, Факултет природних наука, Институт за хемију, Мосул, Ирак

САЖЕТАК

Увод. Дијабетес мелитус (T2DM) метаболичко је обољење које карактерише повишен ниво глукозе у крви (хипергликемија). Иако се T2DM може јавити у било ком узрасту, најчешће се развија у одраслом добу. Пацијенти са T2DM показују отпорност на ефекте инсулина, хормона панкреаса који регулише ниво глукозе у крви. Мерење нивоа хормона ирисина и неких биохемијских параметара повезаних са дијабетесом мелитусом тип 2.

Метод. Овим истраживањем било је обухваћено укупно 125 испитаника, 65 пацијената са дијагнозом T2DM у испитиваној групи и 60 здравих испитаника у контролној групи. Социодемографске карактеристике узете су у обзир с вредностима концентрације анализата од значаја у серуму, и то: ирисин, концентрација глукозе (FBS), инсулин, C-пептид, тотални холестерол (TC), триглицериди (TG), липопротеин високе густине (HDL-C), липопротеин ниске густине (LDL-C) и липопротеин велике густине (VLDL-C). У испитиваној и контролној групи анализиран је гликолизирани хемоглобин (HbA1c).

Резултати. Дошло је до значајног ($p < 0,01$) смањења концентрације ирисина код пацијената са T2DM у односу на контролну групу. Резултати су открили значајну разлику у нивоу ирисина између T2DM пацијената и контролне групе, засноване на полу, годинама и вредности БМИ.

Закључак. Ирисин се може користити као дијагностички параметар код T2DM пацијената поред липидног профила и нивоа глукозе, да би се указало на прогнозу или клиничко праћење пацијената.

Кључне речи: шећерна болест; фибронектини; Ц-пептид.